

Molí de Pau Vidal

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: C. Amador Romaní, 55
Emplaçament: Situat a l'extrem nord del terme municipal
Alçada: 286

Coordenades:

Latitud: 41.53746
Longitud: 1.68619
UTM Est (X): 390408
UTM Nord (Y): 4599256

Classificació

Número de fitxa: 08044 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XVIII
Any: 1794
Estat de conservació: Regular
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: 0494301CF9909S
Autoria de la fitxa: Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dv., 20/11/2015 - 01:00

Descripció

Conjunt format per dos edificis. El principal és de planta sensiblement rectangular amb la façana principal de trencada al carrer. Consta de planta baixa, amb l'espai productiu cobert amb voltes, la planta pis d'habitatge i dues plantes pis de miradors o estenedors.

Presenta el sostre a doble vessant amb coberta de teula àrab a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana al carrer. Les vessants són acabades amb cornisa de permòdols, canal i baixants vistos fins per sota del primer forjat.

La façana està composta amb obertures de proporció vertical; les dues darreres plantes amb les "ventanes" característiques dels assecadors dels molins paperers, quinze en les façanes principal i posterior, i sis a la façana lateral. L'entrada s'efectua a través d'una ampli portal emmarcat amb carreus de pedra amb arc rebaixat, en la clau hi ha l'escut en baix relleu amb una àliga recolzada en una bola com a marca, les inicials "P.V. Y F." i la data de 1854. La portalada queda tancada amb una porta de fusta encadellada i clavetejada de dues fulles batents amb una portella. El portal queda emfasitzat per un balcó de la planta pis protegit amb barana simple de ferro de brèndoles verticals. El revestiment d'arbossat es troba molt malmès.

En la part posterior, separat del principal, hi ha el segon edifici de planta rectangular perpendicular al primer edifici. Consta de planta baixa i dues plantes pis. Es cobreix amb coberta de teula àrab a dues vessants acabades amb cornisa per mòdols. Les finestres de la segona planta són les característiques "ventanes" tancades amb dos porticons batents de fusta. En un tram de la façana nord té adossat un cos de planta baixa i pis.

Observacions:

També conegut com: Molí de Cal Gats. Situat a l'extrem nord del terme municipal, al límit amb el barri de la Torre Baixa de la Torre de Claramunt, a les afores del nucli urbà prop del camí ral; actualment en zona industrial on es desenvolupa en fase de creixement el Sector SUP-II Pla de la Barquera; per la banda de migdia limita amb el Molí de Cal Farreras.

Història

La primera construcció és de 1794, segons respostes a una enquesta realitzada l'any 1861. No obstant, l'edifici actual va ser resultat de la profunda reforma realitzada a la segona meitat del segle XIX per Pau Vidal i Farreras. Prèviament entre 1840 i 1842 ja hi havia realitzat diferents treballs de millora. Com en altres casos, l'empresa familiar cotonera es transformà en paperera.

Sobre el portal principal, hi ha l'escut d'aquest fabricant –amb les seves inicials i l'àguila com a marca- i la data de 1854. Possiblement aquestes obres van representar una transformació en profunditat d'un establiment paperer anterior, relacionat amb els molins del Mas Vidal i, més antigament, d'un establiment draper. És significatiu que a les matrícules industrials no aparegui cap instal·lació nova a nom de Pau Vidal. L'única que apareix compta amb una sola tina fins el 1857. A partir de 1858 n'apareixen dues, possiblement com a resultat de les obres finalitzades el 1854.

El 1897 el conduïa Josep Vidal i Boniquet. Sembla que aquest molí va entrar al segle XX sense excessiva activitat, com ho demostra el fet que en una estadística laboral hi constessin únicament dos treballadors. Possiblement treballés només de forma complementària a l'altre fàbrica que tenien a la Torre de Claramunt. Segons testimonis orals, a mitjans de segle XX, en alguna ocasió s'hi havia fet paper a mà per encàrrec. Segons el Registre Fiscal de 1906, aleshores era propietat de Josep Vidal Boniquet i estava situat al llavors carrer Montserrat, 59, amb 560 m². De totes formes, des de fa dècades, l'ús que ha tingut aquesta instal·lació

paperera ha estat el d'habitatge, tot llogant-se diferents espais amb aquesta finalitat.

En l'actualitat és propietat de la família Olivé-Gili, els darrers que varen fabricar paper a la segona meitat del segle XX a les instal·lacions veïnes de Cal Pau Vidal de Baix o Cal Roda.

Bibliografia

GUTIÉRREZ i POCH, Miquel. 1999. " Full a full. La indústria paperera de l'Anoia (1700-1998): continuïtat i modernitat, Publicacions de l'Abadia de Montserrat (Abat Oliba, 220). Barcelona

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma.

ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES

